



Helg

i Birkeland

MENIGHETSBLAD NR 4/14 ÅRGANG 51 MED ARTIKLER OG REPORTASJER FRA HELE FANA PROSTI



Jobber for barn og unge

Amund Nyhammer Hosøy er den nye tweens- og ungdomsmedarbeideren i Birkeland og Sædalen. Side 4



Annerledes cruise

Sjømannskirken fyller 150 år i år og inviterer i juni til Nordsjø-cruise med skoleskipet M/S Gann. Side 6-7



Kirkeskyss i høst

Også denne høsten tilbyr våre frivillige sjåfører gratis skyss til søndagens gudstjenester. Side 24

Å være kirke der vi er

Det er rart med det: Vi er opptatt av plassen der vi bor. Tankene og følelsene knytter seg til steder der vi bor eller ofte besøker. Vi kjenner tilhørighet og vil at det skal fungere godt, være fint stelt og være trygt og gjenkjennelig.

REFLEKSJON AV SOKNEPREST
IVAR BRAUT

Slik er det for mange også med den lokale kirken. Vi kan jo si «menighet», men samtidig dekker ordet «kirke» litt mer. Det er jo ordet for Guds menighet over hele verden, og vi tilhører ikke «Den norske menighet», men en felles, nasjonal kirke som dekker hele landet: «Den norske kirke». I alle fall: Den lokale kirken, Birkeland kirke og Birkeland menighet, betyr mye for mange.

Det er sant at gudstjenesten og «seremoniene» - de kirkelige handlingene - står sentralt i det kirken gjør. Og likevel gjør vi rett i tenke over at de mange aktivitetene for alle aldre gjennom uken samler enda flere. Hverdagskirken er like viktig som søndagskirken.

Men selve tilhørigheten er også viktig. Selv for de mange kirke-medlemmene som sjelden går til kirke er tilhørigheten viktig. Det ville være et savn ikke å tilhøre kirken. Det handler om tradisjoner og minner, men også om følelser og overbevisning. Derfor vil jeg gjerne ønske velkommen som medlem den som kanskje en gang meldte seg ut. En ærlig sak, men også en ærlig sak å melde seg inn igjen.

Så handler kirken i bunn og grunn om Jesu ord: «Følg meg!».

Det han sa til disiplene i begynnelsen er også det viktigste i dag: Jesus inviterer til tro og tillit. Det må vi ha



med som bunnplanken når vi snakker om å være kirke.

Siden kirken har budskapet om og av Jesus, så feirer vi gudstjeneste hver søndag. Det er sang og bønner og dåp og nattverd. Og det er preken som vel med årene er blitt noe kortere! Forhåpentligvis ikke mindre viktig. Kirken har ingen grunn til å skamme seg over det som er kirkens grunnlag, og derfor vil gudstjenesten alltid stå sentralt. Dette er historien til den kristne kirke gjennom to årtusen og mer enn det, og en verdensvid historie. Vi er søsken i troen fra mange steder og tider.

Tilhørigheten til kirken kan vise seg på flere måter. Det er svært viktig at ganske mange er trofaste i å komme til gudstjeneste så ofte de har anledning. Nettopp en folkekirke som Den norske kirke er må ha et trosfellesskap som tar imot. Tilhørigheten kan også vise seg i en frivillig givertjeneste til beste for menigheten, for eksempel til diakoni og ungdomsarbeid. Eller en velger å være frivillig medarbeider, for eksempel ved å dele ut menighetsblad. Vi har et helt korps av medarbeidere som deler ut noen hundre menighetsblad hver - en konkret og viktig tjeneste. For andre igjen blir tilhørigheten mest de få gangene der en «må» til kirken. Det er ikke til å kimse av.

Til oss alle lyder Jesu ord igjen og igjen: Følg meg.

Når Paulus skal oppsummere hva kristen tro er, så sier han det slik i Efeserbrevet kap. 2: *Av nåde er dere frelst, ved tro. - Vi er hans verk, skapt i Kristus. Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.* ●

Bli med til Tallinn



17.-19. april 2015 arrangerer misjonsutvalget i Birkeland menighet tur til Estland hvor menigheten støtter to menighetsplanteprosjekter.

Vi kommer hovedsakelig til å oppholde oss i hovedstaden Tallinn, en vakker middelalderby som står på UNESCOs verdensarvsliste. Der skal vi overnatte på Den estisk evangelisk-lutherske kirke sitt teologiske fakultet som

ligger sentralt plassert midt i gamlebyen. Det blir et møte med en fantastisk kultur og en spennende historie, men fremfor alt et møte med mennesker som ønsker å dele troen i et land hvor det inntil for ikke lenge

Blomstereng på Øvsttun

To Akasia-gartnerne står bak en nyskaping i sommer. De har laget en blomstereng på Øvsttun gravplass som lokker mange insekter.

- Vi vet at humler og bier er truet. Det kan bety noe for oss alle i fremtiden. Derfor har vi laget en blomstereng insektene kan ha glede av. På gravplasser benytter vi blomster drevet frem i drivhus. De trekker til seg få insekter, forteller gartnerne Kanthi Blok og Åshild Søyland.

Det er i en skråning på 400 kvadratmeter som ikke kan brukes til grav-

plasser de to gartnerne har anlagt blomsterengen. Først fjernet de buskfuruene og la på nedbrytbar duk og ny jord før de sådde en helt spesiell frøblanding. I blandingen var rødkløver, hvitkløver, stenkløver, oljerød, honningurt, boghvet, quinoa, esparsette og en kålsort med brede blader.

- I sommer har frøene spirt friskt. De siste ukene har det vært godt med in-



BIRKELAND • BØNES • FANA • SKJOLD • SLETTEBAKKEN • STOREVEIT • SØREIDE
Menighetsbladene i Fana

Helig i Birkeland utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana. Bladet er et informasjonssorgan som sendes alle hjem i menigheten og regnes ikke som uadressert reklame.



Levering av stoff: Leveres menighetskontoret eller sendes birkeland.menighet@bergen.kirken.no

Digitalfoto: Benytt høy oppløsning.

Lokalredaksjon: Martin A.E. Andersen, Astrid Dalehaug Norheim, Frode Høyte og Ivar Braut.

Sentralredaksjon: Redaktør Magne Fonn Håfskor, 55 39 04 40 - eyecu@online.no (Kun henvendelser ang. «fellesstoff» (s 5-12). All annen kontakt: Se side 13.

Annonser: Frode Høyte - hoeyte@gmail.com

Produksjon: Dragefjellet Media AS, 55 23 25 47 - post@dragefjellet.no. Dropbox kan opprettes etter avtale for overføring av svært store filer.

Trykk: Bodoni, Straume

Deadline neste nummer: Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer: Tirsdag 18. november



FOTO: VAR LEIDUSWIKIMEDIA

siden var ulovlig. Vi skal besøke menighetsplanteprosjektene som Birkeland menighet støtter, og møte menneskene som driver dette arbeidet. Velkommen til en helg med ny inspirasjon og et godt, sosialt fellesskap.

For mer informasjon, kontakt kapellan Kjersti Gautestad Norheim, telefon 55 36 22 92 eller på mail: kjersti.norheim@bergen.kirken.no

Reise og overnatting med frokost koster 4.300. På grunn

av at det er begrenset antall plasser, er det «førstemann til mølla»-prinsippet som gjelder.

Bindende påmelding sendes innen 1.12 til Eli Heggdal, eli.heggdal@bergen.kirken.no Eventuelt kan du ta kontakt på telefon 55 36 22 81.

Det vil sendes en faktura for reisen i begynnelsen av 2015. Vi trenger følgende opplysninger: navn, adresse, postnummer og poststed, samt ønske om enkelt- eller dobbeltrom. ●



sekte i engen. Alt nå ser vi at dette har vært vellykket. Neste år regner vi med enda bedre blomstring, sier Kanthi Blok og Åshild Søyland.

De er oppmerksom på at

noen kan undres over at engen ikke blir slått. Når besøkende på kirkegården forstår at dette er en plantet blomstereng, regner de med at mange vil glede seg over den. ●

ÅPEN KIRKE



fredager kl. 15 - 17 i Birkeland kirke

INNLED HELGEN MED EN STILLE STUND I STILLE KIRKE !

Det fredelige kirkerommet innbyr deg til stille ettertanke, bønn, lystenning, eller kanskje bare en liten pause fra hverdagens travethet.

DU ER VELKOMMEN !

UNGDOM i Birkeland menighet?

Her er oversikt over alt som skjer for ungdom denne høsten



BOBLA ten sing har øvelser på menighetshuset hver torsdag kl. 19.00 – 21.00

KRIK Nesttun trener annenhver fredag i gymsalen på Midtun skole fra kl. 18.00 -20.00 (29/8, 12/9, 26/9, 17/10, 31/10, 14/11, 28/11 og 12/12)

NATTKAFE — på menighetshuset følgende fredager denne høsten fra kl. 19.30-23.00 (29/8, 5/9, 19/9, 3/10, 24/10, 7/11, 21/11, 5/12 og 19/12)



SPAREBØSSER – LOMMEBØKER

NESTTUNVEIEN 101 A –
P.O. BOX 50 NESTTUN – 5852 BERGEN
TELEFON 55 13 55 55 – TELEFAKS 55 13 70 10

Samdals



Begravelsesbyrå AS

Bjørn-Eivind K Netland og Arve Løvenholdt
TRADISJON - TRYGGHET - RESPEKT
Gratis samtale i hjemmet. Døgnvakt: 55 90 19 80



Birkelands nye tweens/ungdomsarbeider er på plass

Vi har gleden av å presentere Amund Nyhammer Hosøy som ny tweens- og ungdomsarbeider i Birkeland og Sædalen!

Vi ble kjent med Amund i fjor da han var praksisstudent (praktisk-teologisk ledelse på NLA). Da var han med i arbeidet både i Birkeland og Sædalen.

I år har han fått spesielt ansvar for Kom-pisklubben i Sædalen og nattkafe for ungdom i Birkeland. På denne måten vil dere

møte han både i tweens- og ungdomsarbeidet i løpet av året. Han vil også være synlig på gudstjenester og andre arrangementer.

Amund Nyhammer Hosøy vil bli et skikkelig friskt pust som vil være til stor inspirasjon for de yngre garde! ●

Trosopplæring i Birkeland menighet

Barn som er døpt i Den norske kirke vil få invitasjon til trosopplæring fra de er 0 - 18 år. Bjørgvin bispedømme har godkjent Birkeland sin plan:

0-18 Sammen om skatten

En gang i året vil disse ulike tiltakene bli arrangert i Birkeland menighet. Her er en liten oversikt over trosopplæringstilbudene vi har:

0 – 5 år

- **Sammen om en nyfødt skatt**
Dåpsmøte og dåpssamtale før dåp, 0-1 år.
- **Sangskatten** .Babysang i kirken, 0-1 år.
- **Sangskatten II. CD og krybbevandring, 2 år:**
16.12.14
- **Fellesskapsskatten**
Søndagsskole, 3 år:
19.10.14
- **Jeg - en skatt**



5 - 10 år

- **Skatten i krybben** Adventsfrokost, 5 år. 07.12.14
- **Skatter for hverandre** Skolestart
markering med utdeling av barnebibel, 6 år.
- **Påskeskatten** Påskevandring, 7 år.
- **Skjulte skatter** Tårnagent helg, 8 år.
- **Sammen om Bibelens skatter**
Bibelvandring i kirken, 9 år.
- **Kirkeskatten** Gammel kirkeveg, 10 år.

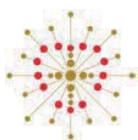
11-18 år

- **Skatten i lys og mørke** Lys våken, 11 år.
29.11 –30.11
- **Bønneskatten** Utendørs bønnevandring, 12 år.
- **Ung skatt** Markerer starten på ungdomsskolen, 13 år.
- **Skatten og perlene** Konfirmasjonstid, 14 år.
- **Trosskatten**, 15 år.
- **Tempel skatten** Temasamling, 16 - 18 år.
- **Filmskatt og stjernestatus** Temasamling, 16 –18 år.
- **Lengsel etter varige skatter** Temasamling,



0-18 SAMMEN OM SKATTEN:

Vi ønsker å formidle Guds kjærlighet i Jesus Kristus, slik at våre barn og unge erfarer at de lever under Guds himmel og midt i Guds hjerte.



Alle er hjertelig velkommen.

Hilsen Birkeland menighet
v/ kateket Ingunn Myklebust
Tlf: 55 36 22 87

STØRST AV ALT www.birkelandmenighet.no



Tefest 1. november

Gå ikke glipp av tefesten lørdag 1. november.

Velkommen til vår tradisjonelle basar til inntekt for menighetshuset i Øvsttunveien 29. Her blir det åresalg og lotteri fra kl. 15-18. Det blir latter og moro, kaffe og kaker. Vi håper mange kan gå hjem med fine gevinster, mens de gleder seg over at menighetshuset får verdifull støtte. ●

Er besøkstjenesten noe for deg?

I Birkeland menighet trenger vi flere besøksvenner.

Som besøk får du en fast person du besøker jevnlig etter avtale, og det kan innebære å gå tur, bare prate sammen, følge til lege, gudstjeneste eller liknende. Det vanlige er 1-2 timer annenhver uke. Du får mulighet for kurs og påfyll i tjenesten, og oppfølging av diakonen som er besøksleder.

Kontakt diakon Linda Bårdsen for en uforpliktende samtale. Kontor: 55 36 22 85, linda.bardsen@bergen.kirken.no ●

Sjømannskirken 150 år: Hjarteleg til lukke!



Takka vere Sjømannskirken, kan Bjørgvin bispedøme skryte av at det er bispedømet der sola aldri går ned!



AV PROST PER BARSNES,

Bjørgvin biskop har alltid vore Sjømannskirken sin tilsynsbiskop. Då Per Lønning vart innsett som biskop i Bjørgvin, avslutta dåverande generalsekretær i Sjømannskirken, Halfdan Tschudi Bondevik, si velkomsthelsing slik: «Vi vil be for deg over en hel verden!» Under alle himmelstrøk er Sjømannskirken å finne, anten det er permanent stadleg nærvær med sjømannskyrkje, eller det er regelmessige vitjingar av ambulerande prestar til norske kontingentar, som er for små til at det blir oppretta som ein eigen stasjon. I Sjømannskirken kan det med rette syngjast:

*Den sol som vinker oss til hvile,
nå vigslar andres arbeidsdag,
og slik den stund for stund skal smile
til nye land og folkeslag.*

For samtidig som Sjømannskirken er ein samlingsstad for nordmenn i utlandet, så er den også ei bru inn i det lokalmiljøet der arbeidet er etablert.

Som namnet seier, var sjøfolk hovudmålgruppe då Sjømannskirken vart grunnlagt for 150 år sidan. Men alle kategoriar nordmenn har alltid vore velkomne! I dag er det ikkje så mange sjøfolk att, men aldri tidlegare har så mange nordmenn vore på reisebot i utlandet.

Sjømannskyrkjene har difor meir besøk enn nokon gong, og organisasjonen heiter no «Sjømannskirken – norsk kirke i utlandet». Men kvifor ikkje berre heite norsk kirke i utlandet? Sjømannskirken er uttrykk for kontinuitet frå grunnleggjande til i dag. Men endå viktigare er det at Sjømannskirken er eit «varemerke».

Når folk høyrer ordet Sjømannskirken, så får dei mange positive assosiasjonar: Sosialt fellesskap. Gjestmildskap. Lukt av vaffer og kaffi. Låg dørstock og stor takhøgde. Ein heim borte frå heimen. Ein arena for gudstenester, dåp, konfirmasjon, bryl-

laup og gravferd, samtalar og kulturopplevingar av mange slag.

Ei hjelp når folk blir sjuke på tur, misser passet eller blir rana, og ikkje minst nærvær når store dramatiske og tragiske ulukker skjer. Sjømannskirken er Den norske kyrkja sin forlengta arm heimanfrå til nordmenn som er utanlands for kortare eller lengre tid på alle kontinent og på oljeinstallasjonane i Nordsjøen.

Vi takkar Sjømannskirken for eit fantastisk arbeid gjennom 150 år! Måten Sjømannskirken er og arbeider på, er også eit inspirerende forbilde for oss i vårt heimlege kyrkjelydsarbeid!

Sjømannskirken er folkekyrkja på sitt beste!

*Takk for at din kirke aldri sover!
Mens jorden ruller uten stans,
ditt folk i vekselsang deg lover
for nattens ro og dagens glans*

Hjarteleg til lukke med jubileet! ●

Kulturkalender

Storetveit kirke: Kveldstoner i Åpen kirke, onsdager kl.19. Kveldsmat i menighetshuset.

Skjold kirke 26/10 kl. 17: Mozart «Requiem». Cantus med solister og over 100 andre korsangere fra Bjørgvin Kirkesangforbund.

Storetveit kirke: 27/10 kl. 19.30: «Lys i høstmørket» med Vokalgruppen YR m/fl.

Søreide kirke 28/10 kl. 20: Foredrag med digital bildeutstilling ved Øivind Aschjem.

Søreide kirke 1/11 kl. 19: Konsert med KløverKnekt og Skarre R. Oppvarming ved SteinBeaten.

Skjold kirke 7/11: Besøk av Stefanusmisjonen, Mamma Maggie, E. Skeie. Lokale kor

Skjold kirke 9/11 kl. 18: Hardangerkoret.

Fana kirke, 16/11 kl. 19. Schuberts «Messe i G-dur». Fana kyrkjekor med kor, solister og orkester.

Kveldsgudstjenester og «Y-klubben» i Ytrebygda kirke

Det blir i høst fire kveldsgudstjenester i Ytrebygda kirke. Kveldsgudstjenestene er for alle; ungdommer, voksne og eldre. Sang, musikk, fast liturgi med kort preken og «bønnevandring». Gudstjenestene starter kl. 19 og varer en knapp time.

Fra kl. 17.30, inviterer Fana diakoniatvalg beboere i bofellesskap, brukere av botjenestene og pårørende til «Y-klubben». Salg av kaffe og kaker (kr. 10 pr. person), sang og musikk og aktiviteter på kirketorget.

Alle ønskes hjertelig velkommen til Ytrebygda kirke:

- Søndag 7. september
- Søndag 5. oktober
- Søndag 9. november
- Søndag 15. desember



Fana Diakoniat

Besøktstjenesten i Fana prosti inviterer til INSPIRASJONSKVELD



Tirsdag 30. september kl. 19.00-21.30 på Nesttun eldrecenter, Hardangerveien 6A, Nesttun, like nedenfor Fana legevakt.

«ELDRE OG VERDIGHET – DE FRIVILLIGES ROLLE»
v/Eirin Hillestad fra Verdighetssenteret.

Enkel kveldsmat, samtale og informasjon om besøktstjenesten i prostiet. Arrangementet er gratis og åpen for alle interesserte.

Påmelding/spørsmål/skys:

Diakon Linda Bårdsen tlf. 55 36 22 85/483 02 448.

E-post: linda.bardsen@bergen.kirken.no

Diakon Kjerstin-Marie Vereide, tlf. 55 59 71 15.

E-post: kjerstin-marie.vereide@bergen.kirken.no

Diakon Reidun Laastad Dyvik, tlf. 55 30 81 17.

E-post: reidun.laastad.dyvik@bergen.kirken.no

VELKOMMEN OGSÅ OM DU IKKE HAR FÅTT MELDT DEG PÅ!



DEN NORSKE KIRKE
Menighetene i Fana prosti

På cruise med S

Hva kan vel passe bedre enn en sjøreise som innledning til Sjømannskirkens 150-årsjubileum?

TEKST OG FOTO: KNUT CORNELIUSSEN

Midt under «Tall Ships Race» kaster MS Gann fortøyningene og stevner ut forbi gamle seilskuter, som viser oss hvordan skipene så ut den gang Sjømannskirken startet opp sin virksomhet.

Anledningen for seilassen er at Sjømannskirken, eller Den norske kirke i utlandet, fyller 150 år. Det som begynte som en tjeneste for norske sjømenn i utlandet, er etter hvert blitt en kirke for alle nordmenn utenfor landets grenser. Ikke så få turister fyller i dag kirkene på kjente turiststeder som Gran Canaria, Solgården i Spania, Hamburg og et utall andre steder rundt på kloden. Og vi er alltid velkommen til en god prat og gode vafler.

I lunt farvann

Nordsjøen ligger blank og innbydende fremfor oss. Knappt en bevegelse kjennes i skipet. Solen skinner og kaster sine sølvstråler over et dypt blått hav. Vi passerer oljeplassformer, som forteller oss at det ikke lenger gjelder at «Vår ære og vår makt, har hvite seil oss brakt». Nå er det oljepengene som gir oss makten, i alle fall for noen år fremover. Vi er på vei til Skottlands oljehovedstad Aberdeen, med en av de nyeste sjømannskirkene i verden. Praktisk plassert helt nede ved havnen, hvor vi blant annet finner mange norske supplybåter.

Bamse står vakt

En busstur gjennom det vakre landskapet bringer oss videre til Edinburgh, hvor den første sjømannskirken ble bygget, etter initiativ fra presten og bergenseren Johan Storjohann - sjømannskirkens far. Nå er kirken blitt kunstscole. Underveis passerer vi den lille byen Montrose, med statuen av den norske skipshunden Bamse, en St. Bernhardshund, som ble maskot for den norske marinen i Storbritannia under krigen. Han var et symbol for det frie kjempende Norge. Nå står han stolt med sin marinelue, og ser for all fremtid ut over havnen i Montrose.



CRUISE-DELTAGERE: Første rekke fra venstre: Anne Mari Iversen, Bibbi Ingebrigtsen, Anne Karin Corneliusen. Bak: Knut Corneliusen, Alf Iversen, Arne Ingebrigtsen og Terje Bjørdal.

DEN FØRSTE SJØMANNSKIRKEN: Den tidligere sjømannskirken i Leith (t.h) i Edinburgh er nå blitt kunstscole.

UNDER: TOWER BRIDGE: Selveste Tower Bridge (under) løftet seg for å slippe sjømannskirken frem.



Hedersplass på Themsen

Ikke alle får oppleve at ærverdige Tower Bridge åpner sine porter, men noen høyt i hierarkiet må ha trukket i noen tråder. Til ære for Sjømannskirken slipper vi inn og får fortøye inntil museumsskipet «Belfast», med Tower som nærmeste nabo. Vi ankommer London 29. juli. Her feires tusenårsjubileet for vår egen Hellig Olav, og vi ser



mange minner om ham rundt i London. En liten pilegrimstur bringer oss blant annet til kirken All Hallows by the Tower, Saint Olave Church og flere andre steder hvor St. Olav blir hedret. Olsok feires i den norske sjømannskirken, hvor vi kan glede oss over sang og historier om Alf Prøysen av Anne Flugstad. Kirken er naturligvis viet St. Olav, og ble åpnet av kronprins Olav i 1927.

Europas største havneby

Jubileumscruiset fortsetter, og godværet følger oss. Ut gjennom Themsen og over den engelske kanal skinner solen og baker alle på soldekket. Rotterdam med sin kjempehavn er neste stopp. Sjømannskirken her har også jubileum, det er hundre år siden den ble bygget på Rotterdams høyeste

jømannskirken



LONDON: «Gann» fortøyd ved HMS «Belfast», en lett krysser som tjenestegjorde under hele 2. verdenskrig og senere under Korea-krigen. Museumsskipet er et sentralt britisk krigsminnesmerke og gjestende skip får ære av en slik fortøyningsplass midt i London by!

ST. OLAVS KIRKE: Fest på sjømannskirken i London (under). Kirken i London møter omkring 25.000 mennesker hvert år.

punkt, en halv meter over havet. Den er Rotterdams største trebygning, og ligger vakkert til i utkanten av en fredelig park. «Kirken i parken» kalles den gjerne. En «harbour»-tur viser oss den enorme havnen, hvor vi passerer mange norske båter med Bergen som hjemmehavn. Rotterdams arkitektur imponerer oss med fantastiske bygninger og bruer. Her kan norske arkitekter og politikere få mange impulser.

Da bombene falt

Vi reiser videre til sjømannskirken i Hamburg. Den var i drift under hele krigen, og hadde stor betydning både for sjømenn og krigsfanger. Les boken «Tukthusfangenes engel» om Hiltgunt Zassenhaus, og bli imponert over hva ett menneske kan utrette. Hamburg ble fullstendig utbombet under krigen. Det største angrepet skjedde den 28. juli 1943, da store brannstormer herjet og over 40.000 sivile ble drept. Også sjømannskirken ble rammet, med den triste følgen at vaktmesteren omkom da han prøvde å redde noe av utstyret. Nå finner vi en moderne og fin kirke på stedet, til glede for sjøfolk, fastboende og turister. ●



MARINEHUNDEN BAMSE: Kjent av tusener av sjømenn under krigen skuer Bamse (t.v.) fortsatt ut over havnen i Montrose.

KIRKEN I SKOGEN: Sjømannskirken (over) er Rotterdams største trehus, og ligger faktisk på den denerlandske havnebyens høyeste punkt – en halv meter over havet!



SJØMANNSKIRKEN

Norsk kirke i utlandet 150 år



Frivillig, men uunnværlig

Alle som har vært innom Søreide kirke, har møtt Even Aarvik. Han står som regel i døren og tar imot. Men de som bare har truffet Even ved døren, kjenner bare en liten del av historien. For Even er med på det meste som skjer i Søreide kirke.

TEKST OG FOTO: HANS JØRGEN MORVIK

– Det har jeg heldigvis ikke regnet på. Men det er jo enkelte som spør om jeg bor her, svarer han når vi spør hvor mye tid han bruker i kirken. Sannsynligvis ligger det et sted mellom 15 og 50 timer i uken, alt etter hva som foregår. Nå må det rett nok sies at en del av disse timene går med til kaffedrikking og gode historier. For Even har lest mye, spesielt historie, og deler gjerne av sin kunnskap.

Mange oppgaver

– Jeg trives her, sier han. – Det er et godt miljø å være i. Som uføretrygdet ønsker jeg

uansett å ha noe å gjøre, og det jeg bidrar med her er meningsfullt. Men jeg ville ikke gjort det hvis ikke jeg trivdes med det.

Even er med på mye. Vi kan regne opp det viktigste: Gudstjenestemedhjelper/klokker. Menighetsrådsmedlem siden 2005. Oppsynsmann for Ungdomslokalet. Fast kaffekoker til kirkekaffe og stort sett alle andre arrangementer. Praktisk medhjelper for kirketjener. Han deltar han på det meste som skjer, og er med i både Diakonatotet og Lokalhistorisk Forum.

Stiller alltid opp

Even er en person som alltid stiller opp. Han skal være ganske syk for å stå over en

gudstjeneste eller et annet arrangement. Bortsett fra kirkens ansatte er han nok – med god margin – den som tilbringer mest tid i kirken. Vi pleier å si at ingen er uunnværlige. Men i Søreide kirke er vi ikke så sikre på om dette gjelder Even.

Oppvokst i Ervik

Det var ikke gitt fra starten at Even skulle bli så tett knyttet til Søreide kirke. Even vokste opp i Åsane, nærmere bestemt i Ervik, der nesten hele familien var knyttet til Kalvatræet skole. Både mor, far og Even selv har jobbet der. Rett nok ikke alle samtidig. Men i 2000 flyttet familien hit til Søreide. Evens mor het Søreide før hun giftet



STILLER ALLTID OPP: Vi pleier å si at ingen er uunnværlige. Men i Søreide kirke er vi ikke så sikre på om dette gjelder Even.



Menighetsbladet vil presentere og gjøre litt stas på noen av de mange flotte frivillige medarbeiderne i menighetene. Tidligere har vi møtt ildsjeler i menighetene i Fana, Skjold og Storetveit, denne gangen er stafettpinnen i Søreide. Deretter går den videre til Slettebakken, Bønes og Birkeland.



VELKOMMENTIL KIRKE:
Even står som regel i døren og tar imot når det er guds-
tjeneste.

seg, så her kunne de bygge hus på egen grunn. Even oppdaget først Lokalhistorisk forum. Det ble hans vei inn i kirken. Fra 2001 begynte han å gå fast til gudstjeneste. Og etter hvert som tiden gikk engasjerte han seg mer og mer i arbeidet.

Da kirken holdt stengt

– Er det noe du ser tilbake på med spesiell glede fra disse årene du har vært engasjert i kirken?

– Det var jo ikke bare kjekt det året vi holdt kirken stengt for ombygging (2005-2006) og holdt til på Skranevatnet skole, men samtidig er det noe jeg har veldig gode minner fra. Det var en anstrengende, men

likevel flott tid. Og så var det jo en ekstra stor glede å komme tilbake til kirken etterpå, da det meste var nytt og forbedret. Jubileet i fjor var også en stor opplevelse.

– Er det noen spesielle oppgaver du setter ekstra stor pris på?

– Stort sett alt jeg er med på er kjekt, men jeg setter nok aller størst pris på å få være med som sakramentsmedhjelper ved dåp og nattverd. Men også det å være med å lage i stand for arrangementer, og så se at de som kommer er fornøyde og glade for det arbeid som er gjort.

Du gamla, du fria

Even fyller 50 år på den tyske nasjonaldagen (3. oktober), men ville nok heller hatt fødselsdag 6. juni - for det er den svenske nasjonaldagen. Og her er vi ved et vanskelig punkt. For de eneste søndagene Even ber om permisjon fra Søreide kirke, er de søndagene det holdes svensk gudstjeneste her i byen. Det er heldigvis ikke så ofte.

– Hvor kommer dette med Sverige fra?

– Kanskje kommer det av at jeg så mange svenske filmer som barn, svarer han.

– Dette ledet over i interesse for svensk litteratur, musikk og film som voksen.

– Siden har det vel blitt en slags merkelapp ved meg – som jeg trives ganske greit med. Jo mer folk kommenterer min svenske interesse, jo mer holder jeg på den, sier Even med et stort smil og en rungende latter. ●

«Din musikk er som å se lukt i helvete, men også som å skue like inn i himmelen», sa biskop Alex Johnson i sin tale til Egil Hovland på 50-årsdagen. Han døde 5. februar i fjor, men musikken lever videre.

AV LISE MCKINNON

Det er ikke mulig på bare noen få sider å gi en fullgod beskrivelse av bredden hos et så produktivt og allsidig menneske som Egil Hovland. Her vil det bare bli trukket frem litt fra hans virksomhet fra 1970-tallet og utover, ting som var viktig for ham selv og som kanskje er av spesiell interesse for vanlige kirkegjengere.

Bestillingsverk

Hovlands samarbeid med svenske Britt G. Hallqvist og noe som skjedde mens han var medlem av Liturgikommisjonen er viktig i denne sammenhengen. Den 26. januar 1974, samme dagen som han fikk det triste budskapet om vennen Olav Hillestads død, fikk han et brev fra Sverige, fra Kyrkohandboks-komiteén som gjerne ville ha ham til å komponere Laudamus til familiegudstjenestebuk. Mens han satt i sitt arbeidsværelse med brevet og leste den foreslåtte teksten til de nå så velkjente ordene «måne og sol, vatten og vind», hendte det noe som best kan gjengis med hans egne ord:

«Allerede mens jeg leste de tre versene, skjedde det noe merkelig. På veggen i arbeidsrommet mitt hadde jeg fotos av barnekorene mine i Glemmen kirke. Plutselig var det som om barna fikk vinger og svevde omkring i rommet. Jeg tok faktisk et noteark og holdt det opp i lufta, og det var som om barna ble til toner som dalte ned på notelinjene. Melodien ble til på rekordtid. Først skrev jeg omkvædet: «Herre, vi takker dig, Herre, vi prisar dig, Herre vi sjunger ditt beliga namn». Det tok tyve sekunder. Dernest kom melodien til versene. Hele sangen var ferdig på mellom tre og fire minutter».

Æresdoktor i teologi

Forfatteren, Britt G. Hallqvist, hadde Hovland hørt om tidligere, men det skulle gå enda et par år før han traff henne. Hun var født i 1914, hadde studert nordiske språk, litteraturhistorie, teoretisk filosofi og tysk (men det er ikke korrekt det som står i Wikipedia; at hun hadde doktorgrad i teologi. Hun ble æresdoktor, og det er noe ganske annet!) I årene som «prestfru» med mindre-årige barn begynte hun å oversette barnelit-

teratur, senere også klassisk og moderne dramatik og spesielt mange sangtekster. I 1950 debuterte hun som forfatter med en barnebok, senere ble det også bøker for ungdom og voksne.

I 1960 utga hun «Kyrkoviser för barn» sammen med Anders Frostenson, og var med i arbeidet for ny svensk salmebok. Hun er blitt spesielt rost for sitt gode og «sangbare» språk og for evnen til å nå frem til barn. Det var imidlertid først med «Måne og sol» at hun for alvor kom inn i Egil Hovlands liv. Denne salmen, som er blitt kalt en «kirkeslager», ble opptakten til et mange-årig og fruktbart samarbeid mellom disse to. I vår nye salmebok er det 16 tekster av Hallqvist, 11 av dem med tone av Egil Hovland.

Bergenspatriotisk sidesprang

Men samarbeidet dreiet seg ikke bare om salmer. 1970-tallet ble barns tiår i kirkelig sammenheng; nå var det deres tur til å få en gudstjenesteform som de kunne føle seg hjemme i. Tidligere var det ungdommen det gjaldt. Der hadde Olav Hillestad gjort en stor innsats allerede fra slutten av 1950-tallet, noe han entusiastisk fortsatte med frem til sin død i 1974 (og - for å ta et lite bergenspatriotisk sidesprang - det første norske Ten Sing-koret ble startet i Bergen høsten 1967 av presten Kjell Grønner).

Bibelens fortellinger skulle levendegjøres og presenteres for de yngste kirkegjengerne, og selvsagt skulle barna også delta i fremførelsen. Det resulterte i en rekke bibelspill: nr. 1, med tittelen «Syng, mitt hjerte», handlet om de ti spedalske, nr. 2 het «Mannen i treet». Nr. 10, «Noa går i land», ble uroppført i Glemmen kirke i 1988. Alle hadde tekst av Britt Hallqvist, og i verkfortegnelsen for noen er Arne Brunvoll nevnt som oversetter. Egil Hovland hadde jo lang erfaring med barnekor fra Glemmen kirke, kirken han kalte «mitt musikalske laboratorium».

Et lykketreff

«Her har jeg kunnet prøve meg frem, teste ut mine ideer. Og her hvor jeg har kunnet være sammen med barna, Herlig!» (...) «barna i

Glemmen har vært mine sensorer. Mye er forkastet fordi jeg har merket at de ikke har mot-tatt det», sa han i et intervju. Intervjueren bemerket at musikken vel ikke sto alene, tekstene var også viktige? «Helt åpenbart», var svaret. «Så det var et lykkens treff at jeg fikk kontakt med Britt G. Hallqvist. Hun er pedagog og utrolig flink til å treffe med sine tekster. Hun er konkret».

Men en mann så aktiv og produktiv som Egil Hovland satt selvfølgelig ikke og «sylet» bare med barnegudstjenester og bibelspill. Ordet sentral blir brukt om ham i så mange sammenhenger: Han var ordfører i representantskapet for Tono i 21 år, skrev artikler, var huskomponist på sommerkurs i Sverige (hvor han for første gang møtte Britt Hallqvist), drev sitt eget noteforlag EGHO, deltok i debatter og selvfølgelig fløt «lavastrømmen» av komposisjoner hele tiden.

«Underlødige sviskemusikk»

Egil Hovland hadde, hvor villig han enn hadde vært til å eksperimentere innen den verdslige musikken, ønsket å holde «sin stiren» når det gjaldt kirkemusikk. Gregoriansk sang var en god ting, mens jazz og pop hadde ingen plass i kirken, mente han. Det var derfor naturlig at han var en steil motstander av det som Hillestad stod for og dennes entusiasme for de nye rytmene. Men gradvis ble han nok påvirket av Hillestad ettersom vennskapet mellom dem utviklet seg. Og etter at han i kom inn i Liturgikommisjonen «bakveien», skjedde det noe som gjorde hans venner i Musica Sacra og Kirkesangforbundet virkelig sjokkert. Hovland «hadde begynt å lefle med det mange mente var dekadent og underlødige sviskemusikk».

Åpent brev til departementet

I 1976 skulle Liturgikommisjonen ha en sesjon på Utstein kloster. Før dette møtet hadde 40 prester skrevet et åpent brev til departementet om at når det skulle komme ny salmebok, måtte man sørge for at den også inneholdt et fyldig utvalg av bedehus-sanger og vekkelsessanger. Til dette bemerket Hovland at «en henvendelse fra 40 prester, en kan jo ikke bare sitte stille og si at dette her

takknemlighet



BIOGRAFI: De fleste sitatene i artikkelen er hentet fra Geir Harald Johannessens bok «Egil Hovland. Englene danser på tangentene» (Lunde forlag, 1999). Den er livlig og humoristisk, og anbefales varmt!

bryr vi oss ikke om! Jeg satt jo ikke på egne vegne der i kommisjonen, jeg satt der og skulle lage noe for brukerne, for Kirken. Og da sa jeg til meg sjøl at nå skal du sette deg ned og analysere. Når du er motstander av en ting, hvorfor er du egentlig det? Så tok jeg for meg den sangen som heter «Vi stemmer i en frydesang». Hva er det egentlig for noe i veien med den?»

Arrangerte bedehussang

Sangen var allerede stemt ut av de fleste i kommisjonen, men for å «gjøre bot» mot sitt eget nei, til en sang som ble dømt uverdig til å tas med i en ny salmebok, mer ut fra kategori enn for kvalitet, laget Hovland et arrangement av melodien. Under Kirkedagene i Trondheim året etter klarte hans venner Kvam og Herresthal å få satt den opp som nattverdssalme i Domkirken på en gudstjeneste under møtet. «Det ble jo mildt sagt ikke nådig tatt opp av alle bak kulisserne. Per Frithjof Bonsaksen, for eksempel, domorganisten, ble rasende, vet du». Men Hovland fikk mange positive reaksjoner fra folk i etterkant, og fikk selv et meget godt forhold til bedehussanger etter denne hendelsen. Det var tross alt denne musikken han kjente godt fra barndommen, men hadde kommet i opposisjon til under sin formelle musikerutdannelse

Beundret Åge Samuelsen

Et av kapitlene i Geir Harald Johannessens Hovland-biografi har overskriften «Herrens jubelgutt», og handler om hvordan Hovland «fant» Åge Samuelsen og ble en stor beundrer, og senere venn, av ham. Det var helt tilfeldig at Hovland kjøpte en kassett med Åge Samuelsen på en bensinstasjon i Fredrikstad og spilte den på vei til et møte i Oslo. «Underveis ble jeg mer og mer betatt av stemmen hans, og spillingen, og sangene og det han pratet innimellom. Jeg opplevde ham som så ekte.

Han var seg sjøl. 100 prosent. Han liknet ikke på noen ting! Og så la jeg merke til hans tro. Jeg skjønnte jo at jeg opplevde vitnesbyrdet hans.

Uredd og ekte

Alt dette, som er plukket ut av karakteristikkene Hovland ga Samuelsen, kunne vi bruke om Hovland selv. Han var ekte og helt seg selv. Aldri redd for å tale biskop, domprost eller annen «øvrighet» midt i mot når det dreiet seg om kvalitet i kirkemusikk. Heller ikke var han redd for å revurdere sine meninger eller slå inn på nye veier. Og gjennom sitt arbeid viste han også sin tro. Lovsang og takknemlighet var nøkkelord, og salmen «Lukk opp kirkens dører» kan stå som uttrykk for målet i hans liv og gjerning.

Dette er andre del av en artikkel om Egil Hovland. Første del stod på trykk i årets påskeutgave. Vi vil rette en spesiell takk til Finn Graff for utlån av hans velkjente karikaturtegning av komponisten. ●



EGIL HOVLAND MED BASUNENGLER: Avistegner og illustratør Finn Graff laget dette praktfulle portrettet av komponisten i 1979.

Solidaritet med menneske på flukt

Den store fellesmarkeringa ved Den blå Steinen 23. august kom i stand for å visa solidaritet med dei undertrykte i Irak og Syria.

Der utset IS-militsen kurdarar, moderate sunnimuslimar, sjiamuslimar, kristne og andre minoritetar for groteske overgrep og masse mord. Representantar frå samtlige av bystyrepertia deltok. Hovedappellane ble haldne av Veman Linevai frå Kurdisk Studentunion i Bergen, Momodou Bandeh frå Bergen Moske og Øystein Skauge frå Den norske kirke/Mellomkirkeleg råd.

- Ei grense er no passert for det vi kan tole. Våre grenser må difor opnast for dei som er jaga frå heim, land og folk. Det vil kyrkja løfte fram, sa Skauge, og viste til at kristne, kurdarar, moderate sunnier, sjiaer og jesidiar vert møtte avretting, halshogging eller deportasjon



Over: Markeringa ved Den blå Steinen laurdag 23. august kom i stand for å visa solidaritet med dei undertrykte i Irak og Syria.

FOTO: ALI WATTI

Til venstre: Lege Ali Watti er kurdar, oppvaksten i Syria og har permanent opphald i Noreg. Til aksjonen fekk han laga eit banner som viser menneske på flukt. Det einaste dei har med seg er minner om eit utbomba hus. – Dei kan ikkje gå tilbake, men vegen dei går på er heller ikkje trygg, seier han. Watti held banneret saman med Arnstein Eide Hetle frå Bergen senter for minoritetsungdom.

FOTO: PRIVAT

av dei fanatiske IS-tilhengjarane.

- Med grotesk vald har dei stått fram frå djupet av eit despoti, fortsatte han, og la til at

som kristne, som kyrkje og som nasjon er tida komen for oss til å handle i møte med dei som gjennom trugsar og vald vert fordrivne og tvinga til å gje opp

trua, forlate landet sitt, og som får smake terror på kroppen.

- Tru kan flytte fjell. Tru skal vinne på Sinjarfjellet, sa Skauge til den store forsamlinga. ●

Kirkeakademiets høstprogram

Jubileet for 1814 minner om vår kulturelle arv, og utfordrer oss til å velge hva vi vil føre videre til nye generasjoner i Norge.

Høstens program for Bjørgvin kirkeakademi gjør oss blant annet bedre kjent med avdøde diktere som fortsatt bør ha en levende stemme i vår kultur. På alle møtene er det anledning til dialog og drøfting med foredragsholderne.

• **Johan N. Brun: «Jeg fik da Lyst til Vers»** Trønderen Johan Nordahl Brun publiserer gjennom hele livet tekster i bunden form i svært ulike sjangre: både dramatik, leilighetsdikt, salmer og sanger. Teolog og bibliotekar **Rolv Nøtvik Jakobsen**, som har skrevet doktoravhandling om Brun, og vil presentere noen av tekstene i sin historiske sammenheng. Hva kan tekster om alt fra sykdom, selskapsliv, gudster til naturopplevelser lære oss om vår nære



kulturhistorie? Noen av tekstene vil vi også synge sammen. Onsdag 1. okt. kl. 19, Café a Capella i Johanneskirken.

• **En filosofis tanker om tro i vår tid: Gir det mening å tro på Gud i dag? Kan vi ta med oss vår kritiske tanke og vår kunnskap om naturen og samtidig være troende? Er religionens spørsmål og svar en helt sentral dimensjon ved det å være menneske?** Filosof og forfatter **Henrik Syse** er forsker ved Institutt for fredsforskning, og underviser ved Forsvarets Høyskole. Møtet arrangeres i samarbeid med Kulturruken i Olsvik kirke, der 16 bildende kunstnere og kunsthåndverkere stiller ut. Torsdag 23. okt. kl. 19.30 (merk tiden!), Olsvik kirke, Olsvikåsen 109, 5183 Olsvik.

Høstens foredragsholdere på Bergen kirkeakademi: Rolv Nøtvik Jakobsen, Henrik Syse og Erik A. Nielsen.

FOTO: PRIVAT/PRIOR/KØBENHAVNS UNIVERSITET

• **Salmens forvandlinger – en lille dansk salmehistorie.** Teolog og filolog **Erik A. Nielsen** arbeider nå med en dansk salmehistorie i fire bind, og gir oss del i noen høydepunkter. Samarbeid med Bergen kirkeautunnale, Festival for kirkekunst og musikk. Se www.kirkemusikkiberger.no Lørdag 1. nov. kl. 13, Litteraturhuset, Østre Skostredet 5-7.

Bjørgvin kirkeakademi er en selvstendig bevegelse som ble stiftet i samarbeid med Bergen domkirkes menighet, Studentmenigheten og Bymisjonen. Vi vil kirkens kulturansvar på alvor, et forum for fordykning og meningsbrytning, dialog og kommunikasjon mellom kirken og grupper innen kultur og samfunnsliv. Les mer: www.kirkeakademiene.no ●

Arven etter Eidsvoll: En kirke for alle

Takk! Takk for at Anders, Terje og jeg fikk denne flotte opplevelsen. Takk for at verden er gått fremover. Takk for at flere og flere blir inkludert i fellesskapet i kirken.

AV TURID FLOTVE

Anders Willanger, spesialprest Terje Aanerød og undertegnede dro fra Bergen torsdag 10. april, som delegater fra Bjørgvin bispedømme. Fly til Gardermoen, deretter tog til Eidsvoll. Her ble vi tatt vel og godt imot av spesialprest Tor Ivar Torgauten, sammen med flere representanter fra Eidsvoll kirke.

Historiens nærhet

Alle vi utsendinger fra våre elleve bispedømmer ble deretter kjørt rundt i Eidsvoll i en buss. Vi fikk se på gårder og steder, og høre en del av historien om Eidsvoll. Vi kom dessverre ikke inn i Eidsvollbygningen, men vi fikk omvisning rundt på området. En fin tur, der vi følte historiens nærhet. Etterpå ble vi samlet i «badehuset»; et gammelt kursted. Her var det laget til et bord for hvert bispedømme. Vi fra Bjørgvin satt sammen med stortingsrepresentant Øyvind Halleraker fra Høyre.

Et viktig spørsmål

Alle fikk mulighet til å stille et spørsmål til de forskjellige representantene fra Staten, Kirkerådet, Kirkens arbeidsgiver- og interesseorganisasjon og Stortingets femte visepresident – samt enkelte stortingsrepresentanter. Anders, som er trofast medlem av Kontaktklubben, Storetveit menighets tilbud til utviklingshemmete, stilte følgende spørsmål: «Hvilke grep vil Kirkerådet ta for aktivt å utvikle en gudstjeneste for alle?» Vi fikk et velbegrunnet svar som det vil ta for lang tid å komme inn på her.

Til ettertanke

Dette ble en meget høytidelig stund, med mange gode og sterke historier og spørsmål – som de ulike politikerne eller statsrådene måtte svare på. Jeg tror vi alle fikk noe å tenke på, både som menighet og



STUDERER GRUNNLOVEN: Terje Aanerød (til venstre), Anders Willanger og Turid Flotve deltok på festgudstjenesten i Eidsvoll kirke 10. april. FOTO: BERGEN KIRKELIGE FELLESRÅD



PÅ HISTORISK GRUNN: Eidsvollsbygningen, der Riksforsamlingen forfattet Norges grunnlov, var tidligere hovedbygningen på Eidsvoll Verk. Det var også her prins Christian Fredrik ble valgt til Norges konge.

FOTO: KJETIL BJØRNSRUD

som medmennesker. Vi har alle et ansvar for å tilrettelegge, og for ikke å glemme de i vårt samfunn som trenger litt hjelp og ekstra støtte. Det hele ble avsluttet med en festgudstjeneste i Eidsvoll kirke, på dagen 200 år etter at eidsvollsmennene samlet seg til «sin» gudstjeneste.

Plass til alle

Og for en fest! Synd at ikke hele Norge kunne delta – og se og høre sang og preken. Her må jeg trekke frem Tor Ivar Torgauten, primus motor, pådriver og den som har dratt det hele i gang. Han har fått mange til å stille opp, og ingen som lovet å

komme unnlot å gjøre det. På en fantastisk måte får han alle til å føle seg inkludert og tatt på alvor som likeverdige mennesker. Tusen takk!

Likeverd og respekt

For 200 år siden fikk Norge sin uavhengighet, for 50 år siden hadde Martin Luther King en drøm om like rettigheter, respekt og verdighet, for svarte og hvite. Nå har vi vært på seminar og festgudstjeneste for å markere og feire Norges uavhengighet. Budskapet her var å understreke at mennesker med nedsatt funksjonsevne og utviklingshemming har samme rettigheter og blir behandlet med respekt som alle andre mennesker. Kirken blir så absolutt mer og mer inkluderende, men vi har alltid en vei å gå. Vi som deltar i dette arbeidet, vet at mye arbeid gjenstår. Det er fremdeles flere grupper mennesker som ikke er fullt ut godtatt og inkludert med alle rettigheter i Den norske kirke.

Ikke meld deg ut!

Etter årets kirkemøte tar jeg meg den frihet å si til alle medlemmer av Den norske kirke: Ikke meld deg ut av kirken selv om du er uenig med motstandere av likeverd og inkludering! Bli med å kjempe! Kjærligheten er størst av alt; den vinner til slutt. Det er hele budskapet. ●

Omset femti uvanlege salmar

Arve Brunvoll har gitt seg i kast med å omsette dei femti pasjonssalmane av Hallgrímur Pétursson. Salmane er krevjande å arbeide med, og den islandske prestens historie vekker oppsikt den dag i dag.

TEKST OG FOTO: TOR KRISTIANSEN

– Hallgrímurs salmar er lange, ofte mellom 13 og 20 vers. Men eg har stor sans for dei, seier Arve Brunvoll. Salmane utfaldar Jesu lidingshistorie i høve til menneskets konkrete synder, og syng om nåde og at Kristus har bore straffa for at vi skal gå fri.

Oppteken av salmeskatten

– Det er vel ikkje salmar som våre kyrkjelydar vil syngje som heilskap i dag, men eg trur dei kan vere gode meditasjonstekstar, til bruk i einerom eller saman med andre.

Teologen Arve Brunvoll har heile livet vore oppteken av salmeskatten. Sju av hans eigne salmar og 44 han har omsett har fått plass i den nye salmeboka. Det er fleire år sidan han gjekk av som professor ved Norsk Lærarakademi i Bergen. Dermed har han betre tid til å bryne hovudet på salmestrofer.

Frå islandsk til norsk

Det er nokre år sidan han òg fekk spørsmålet om å gjere noko med salmane til Hallgrímur Pétursson. No er han godt i gang, og har alt omsett 30 av dei 50 pasjonssalmane. Brunvoll leitar etter Hallgrímur si røyst i strofe for strofe, og innrømmer at arbeidet er krevjande. Islandsk ligg nær norsk, men har sine kasus og andre ordendingar og ordstillingar. Å forstå meininga eit ord har, er ikkje alltid like lett. Ordet «valdsmann» er til dømes for islendingane ein øvrigheitsperson som har rett til å bruke makt.

Rømde frå Island

– Den originale dikteren skal få kome til orde, også i forma. Tekstane skal ikkje moderniserast. Tida må på eit vis synast i tekstane. Her er ein poesi skriven for Martin Opus sitt strenge regelverk kom.

Hallgrímur Pétursson vart fødd i 1614 og døydd i 1674. Han var son av ein klokkar og vart tidleg foreldrelaus. I unge år rømde han til fastlands-Europa og vart smedlærling.

Frikjøpte fangar

Ein omreisande prest hjelpte han å kome inn på Vor Frue Skule i København. Der fekk han siste skuleåret som oppgave å gi undervisning i kristendom til ei gruppe islendingar som var kjøpt fri frå ni års fangenskap i Algerie. Ein av dei, den gifte kvinna Gudridur Simonardóttir, som var 16 år eldre, hadde han eit forhold til, og ho vart gravid. Pétursson følgde henne og deui andre fangane tilbake til Island. Der fann dei ut at mannen hennar var død.

Slapp pisking

Etter ein lang prosess fekk dei gifte seg med kvarandre, dei slapp pisking, men Hallgrímur måtte betale ei bot. Hallgrímur arbeidde først som fiskar, og vart omsider utnemnd til prest. Også det var uvanleg fordi han ikkje hadde fullført si utdanning i København. Dei 50 pasjonssalmane skreiv han då han var spedalsk. Deira skildring av Jesu liding, som samstundes er ei kristen botsforkynning, er rekna som noko av den beste religiøse diktinga i verda.

Her er første og fjerde verset i eit av dikta Arve Brunvoll har omsett. Det er 28. salmen, som har tittelen «Om Pilatus' ringedom»:

*Pilatus til den slutning kom,
for planen hans fanst ikkje rom.
Eit opprør var hans store skrekk,
den faren ville han få vekkt;
helst finne etter folkets krav,
ei skuld som Jesus dødsdom gav.
Han inga vekt på sanning la,
Men dømde slik som folket bad.*

*I verda lastar mange her
Pilatus for hans vonde ferd,
men elsker djupt og inderleg
å ferdast på den same veg.
Når retten feller dom av frykt,
vert det av stormenn vel omtykt.
For sine feil lyt småfolk svi,
men største skurkane går fri. ●*



Dagsaktuell salme

En av de nye salmene i Norsk salmebok er «Nøden står for våre dører» av Sindre og Gisle Skeie, sønner av presten, forfatteren og salmedikteren Eyvind Skeie.

AV ESTRID HESSELLUND OG SINDRE EIDE

Noen ganger er nøden så aktuell og nærværende at til og med en salmediker må forandre en av sine tekster. Det skjedde for Sindre Skeie en dag i 2011. Han var med på å planlegge et arrangement som skulle foregå i Johanneskirken, og her var det meningen at en av hans salmer skulle avslutte kvelden.



OMSET PÉTURSSONS PASJONS-SALMAR: – Om eg får utgitt salmane og kven som har interesse av dei, veit eg enno ikkje, seier Arne Brunvoll.



VÅR TID: – Det jeg prøver på, er å treffe en tone som gjør at det kristne budskapet kan klinge inn i menneskelivet her og nå, sa tidligeret Søreideprest Sindre Skeie til menighetsbladene i 2013.
FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Søkte asyl i Johanneskirken

Skeie hadde funnet en passende avslutningssalme, en han selv karakteriserer som en koselig kveldssalme. Men like før arrangementet skulle holdes, søkte 15 asylsøkere tilflukt i kirken. Menighetsrådet bestemte at ingen arrangementer skulle foregå der så lenge de oppholdt seg i kirken. Arrangementet ble flyttet til et annet lokale, og Sindre Skeie opplevde det nå meningsløst å avslutte kvelden med en «koselig» kvelds-

salme. Han fant derfor frem en tidligere tekst, som broren Gisle hadde satt melodi til i 2007, og bearbeidet den.

Endret salmeteksten

Slik kom nå det første verset til å lyde: «*Nøden står ved våre dører, banker på og vil bli sett. Hvem tør åpne opp for Kristus når en selv er trygg og mett?*» Den opprinnelige versjonen av denne salmen var allerede kommet med blant salmene som skulle inn i Norsk salmebok 2013. Skeie henvendte seg til prosjektleder for salmeboken og ba om at salmen nå måtte endres. Heldigvis blir dette godtatt. Den står på nr. 366, og er blitt en av de mange nye diakonale salmer som er på vei inn i menighetssangen.

Vender om på tiggerbegrepet

«*Nøden står for våre dører*» kan synges i

sammenheng med alle fire diakonale søyler: nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet. Den utfordrer oss: «*Hvem tør åpne opp for Kristus når en selv er trygg og mett?*» Og vi ser oss selv i speilet som presten og levitten som skyndet seg forbi da en stakkars mann ble skamslått. Skeies bønn i vers 2 vender om på tiggerbegrepet: «*Prøv oss en gang til! Å herre, om din nåde tigger vi.*»

Det er vi som har behov for å tigge. Tigge om tilgivelse (kyrie eleison), tigge om hjelp og nåde, tigge om å få troens glød tilbake. Melodien understreker teksten på forunderlig vis. Spill eller syng de første tonene, og du hører klart en ambulanse eller sirene. Og Kyrie eleison-omkvedet blir som et sunget utropstegn etter hvert vers.

Estrid Hessellund og Sindre Eide er forlagskonsulenter i Eide forlag, med Norsk salmebok 2013 som særlig arbeidsområde. ●

Gav ny giv

EIN TRYGG STAD:
Blidt møte med borna på
Lovsanghjemmet.



Møter med NMS' arbeid i Thailand og Laos forsterka unge NMS-aras engasjement for misjon.

TEKST: MARIT MJØLSNESET
FOTO: KRISTIAN OG MARIT MJØLSNESET

Det er fredag morgon. Det kjennes som om sola steiker, sjølv om himmelen er slørlagt av eit tykt, kvitt lag av forureining. Me er i Khlong Toei-slummen i Bangkok, heimstaden til rundt 400.000 menneske.

Vegen til Lovsanghjemmet går gjennom tronge smug dekte av gjørme og søppel, langs breidda av Khlong Toei-elva, og over ei lita gangbru. Me blir møtt av venlege smil på veggen, men også av elendige buforhold og openlys fattigdom. Senteret ligg under ein støyande motorveg, midt i slummens hjarta.

Her fekk me lov til å møte både born som nyttar seg av senteret, og misjonærar som arbeider der.

– Når du høyrer om prosjekta i Noreg, tenkjer ein at det blir gjort eit bra arbeid, men det blir noko heilt anna å sjå det med egne auge. Det gjorde sterkt inntrykk å sjå at born som kjem frå familiar som slit

Fakta: Kyrkjesenteret i Mukdahans

- Visjonen er å sjå kyrkjelydane i distrikta veksa gjennom å utrusta leiarar, som igjen utrustar nye.
- Sidan starten i 2008 har senteret utvikla seg til å vera ein base for leiarutrusting, både for unge og vaksne.

har ein trygg stad å koma til, meiner Trygve Austeng, ein av dei 14 turdeltakarane.

Heile landet i vasskrig

Eit anna høgdepunkt var å feire thailandsk nyttår med ein kyrkjelyd NMS har vore med å planta i Mukdahans, i nordaust-Thailand. Tradisjonen tru bryt heile landet, unge som gamle, ut i ein elleve, tre dagar lang, vasskrig. I kyrkja blir det i tillegg feira med gudsteneste. Under lovsongen blanda norsk, thai og engelsk seg til eit herleg samansurium, men alle prisa ein gud.

– Me har mykje å lære frå kristne i Thailand og Laos. Når menneske som risikerar forfølgjing kan vera så brennande i trua, burde me i Noreg tørre å gå litt utanfor komfortsona, meiner Siri Mæland, som blei inspirert til sjølv å vera ein modigare kristen.

Neste stopp var hovudstaden i Laos, Vientiane. Her møtte me ungdommar frå Laos Evangelical Church, som NMS støt-

Fakta: Lovsanghjemmet

- Her får barn frå slumområdet Klong Toey både omsorg, mat og opplæring.
- Det kreves betaling, men beløpet reguleres i forhold til foreldras inntekt.
- Fleire born får dermed i praksis nesten friplass.

tar. Dei kunne fortelje sterke historiar om korleis det er å vera ein kristen i eit land med eit kommunistregime som avgrensar religionsfridomen, og om utfordringar knytt til eit liv i fattigdom.

– Å sjå arbeidet i Bangkok-slummen, der alle er velkomne, uavhengig av religion, fekk meg til å innsjå at misjon ikkje berre tyder evangelisering, men også å hjelpe på andre måtar, fortel Ingvald Mjølness.

Gruppetur med meining

– Å vera på tur med så mange flotte folk gav ekstra meining til turen. Ein har mange å dela inntrykk med, og ein får høyre mange ulike tankar og refleksjonar om felles opplevingar, seier reiseleiar Kristian Mjølness, som kan avsløre at NMSU Bjørgvin allereie arbeider i kulissene med å prøve å få til ein ny misjonstur. ●

UNDER: Feiring av songkran, eller thailandsk nyttår.



Alpha-kurs i Bangladesh

Ottar Hope var misjonslege utsendt av Santalmisjonen til sykehuset i Brahmanbar fra 1982 til 1992, og har vært i Bangladesh flere ganger enn han kan telle.

TEKST OG FOTO: OLAV VIKSE

For fem år siden, på en av sine reiser, fikk han plutselig en tanke, en ide, en sprø innskyttelse, kall det hva du vil, sier han, om å starte Alpha-kurs for personalet på sykehuset, omtrent 60 personer, for å styrke det åndelige miljøet.

Men ville Alpha-kurs kunne passe i dette miljøet?

Kom til ferdig opplegg

I Arna menighet kjente han to som hadde ivret og drevet Alpha-kurs i flerfoldige år, kunne de brukes? Ville de si ja? Og han kjente et misjonærektepar i Fana som kunne være tolker. Ville de bli med?

– Det gikk relativt på trynet, sier Ottar og ler hjertelig.

Han er en trivelig fyr som ofte sier hva han tenker. Han utdyper ikke. Men vi forstår at ting måtte prøves ut, bearbejdes og justeres. Kari og Svein Inge Myhr snakker norsk og engelsk. Ikke bengali, språket som brukes i Bangladesh og deler av India. Men da de kom til Dhaka, oppdaget de at det faktisk forelå et fullt utviklet og oversatt opplegg til bengali:

– Det lå der og ventet på oss.

Utsendinger fra Alpha-India hadde vært der noen år tidligere for å sette i gang arbeid, uten at det hadde blitt noe av.

– De ville veldig gjerne at vi gjorde oss nytte av opplegget!

Alle som deltar for å bli framtidige ledere får en bok og en dvd for selvstudium.

– Vi sikter mot sentrale personer i menighetene. Kunnskapen skal spre seg som ringer i vannet!

Bhutan-metoden

Sist reise var Svein Inge og Karis tredje. Hver gang utrustet med reiselyst og visjoner. Pluss gaver fra lokale sponsorer til materiell og mat på møtene. For mat er viktig for fattige kristne når de skal være hjemmefra for å gå på kurs. Jeg snakker med tre engasjerte mennesker, og skriver så fort jeg makter. Men spesielt Svein Inge løper fra meg med et velsmurt snakketøy det er få forunt å matche. Ottar kan også snakke fort. Og underfundig. Som når han snakker om Bhutan-metoden. Et internuttrykk i misjonen om bønn koblet med spark. Hver gang en motor eller annet teknisk fant på å stoppe, med milevis til verksted, fantes det ingen annen metode som virket; enn å be og sparke. Hardt!

Vil tilbake

Om det er bønnene eller sparkene som har gjort susen, så er det et faktum at Alpha vokser i Bangladesh. Spesielt i Dhaka, en by seks sju timer fra menigheten i Gulni. Der gikk åtte menigheter av forskjellige konfesjoner sammen om et kurs arrangert av lokale kontakter, og med Svein Inge og Kari som kursholdere. Begge sitter i hver sin stol og stråler når de forteller.

– Dette er definitivt ikke siste reise vi snakker om. Det har spredd seg og vokst mye raskere enn jeg tenkte, sier Ottar.

To verdener

Mange av arrangementene bringer dem i kontakt med menneskeskjebner. Om kvinner som forteller om overgrep. Om utstøtelse dersom de konverterer til kristendommen. Men også om undring over at de kristne ikke utstyres nyfødte med amuletter, og ikke dynker nyfødte med vievann fra den lokale trollmannen. Hvorfor er de kristnes baby frisk, mens våre barn med amuletter er syke? Ikke å undre seg over at det trengs misjonsleger. Men Ottar vil noe mer enn friske barn. Han vil helse for hele mennesket. Ånd, sjel og legeme. For livet er mer. ●

RIKE PENSJONISTÅR: Svein Inge Myhr (t.h.) kunne ikke tenke seg en bedre måte å tilbringe pensjonstiden på en å bli brukt av Herren i et spennende land langt borte. Han har penger, han har tid, han har helse, han har Kari som ønsker det samme. Ottar Hope (t.v.) på sin side har allerede i mange år levd og åndet for sykehuset «sitt» i Bangladesh.



Gleden for slett ingen ting

«Ode» betyr høystemt lyrisk dikt, ifølge fremmedordboken. Jeg kjenner ikke mange oder til gleden, bare siste sats av Beethovens niende symfoni. «An die Freude», synger koret. Enten holder du deg for ørene eller du lar deg drukne i frydefull vellyd.

AV ELISABETH FOUGNER

Det er ufattelig at musikken er skrevet av en døv og kanskje ensom mann, eller kanskje nettopp derfor. Før var det å glede seg til noe, viktigere enn selve det en gikk og ventet på. Julaften, togreisen, sangtimene, en ny kjole og mye annet. Fryd kanskje, men ingen ode.

«Var jeg et tre, hadde jeg stille gleder. De ville komme til meg fra fjerne steder bare, jeg lot det skje», skriver Øverland. Gleden blir stillere med årene. Det aller første fuglekvisseret om våren. Den første hestehoven. Et vennlig smil og et varmt håndtrykk. Et håndskrevet brev med takk for hilsen.

Hva gjør vi så med alle disse gledene? Noen kan vi fortelle om. Noen ganske få kan vi gjemme inn i oss som en skatt som bare vi selv vet om. Den er til å ta frem når noe blir uoverkommelig vanskelig. Du tar den frem og holder den forsiktig, og når du kan puste rolig setter du den forsiktig på plass til neste gang du får bruk for den.

Andre gleder er annerledes. «Skår i gleden»



SKRIVEKURS I SLETTEBAKKEN: I Slettebakken menighet har det vært flere kurs i skrivekunst for eldre ved lektor Odd Sætre. I mai 2014 var en av oppgavene «Ode til gleden». Teksten vi trykker denne gangen er skrevet av Elisabeth Fougner (80).

sier vi. Mennesker er langt fra fullkomne. En selv ikke minst. Det er en kunst ikke å la skårene i gleden komme i sentrum. Mange skår lar seg lime, og når en dør lukkes, åpnes det kanskje en ny dør - selv om alderen din kanskje ikke åpner opp for så mye nytt.

Da har en minnene. Ikke la dem ta så stor plass at du ikke tenker nye tanker og stiller spørsmål hvor du kanskje blir overrasket over svarene. Lever du lenge, har du mange å savne. Det er farlig å ikke savne noen eller noe. Tomhet er lammende. Evnen til å elske holder oss i live. Georg Bernanos skriver om det i Landsbyprestens dagbok; en bok en kan lese mange ganger og forstå mere av det som står der.

Gleden. En grå regnværsdag gikk en far med to barn bak meg på veien. Jeg gikk ut mot fortauskanten for å slippe dem forbi. «Koffor går du så seint» sa den lille jenta «Fordi jeg er gammel» sa jeg. Så kjente jeg at den lille jenta tok meg i hånden og sa: «Eg skal følge deg heim». Jeg stoppet, og faren til barna som tydeligvis ikke forstod, sendte meg et vennlig smil og overtok en sort liten hånd og gikk inn av døren til leiligheten sin. Det varmet, en glede. Dagen etter var det sol og klar himmel.

I en sang hvor jeg bare husker den siste strofen, lyder det: «Gleden for slett ingen ting». Godt vær er ikke ingenting i Bergen. ●

Kulturtipset: Musikk fra den andre siden

Det første jeg legger merke til på Jenny Hval og Susannas nye felles-utgivelse, «Meshes of Voice», er det spesielle coveret; et grafisk blad fra Arne Bendik Sjur som viser et fugleskjelett som ser ut som det trosser mangelen på kjøtt på beina for en siste flygetur - inn i evigheten.

Jeg får assosiasjoner til slike utstoppede og utstilte dyr du kan finne på gamle museer, der preparanten liksom har gitt de et uttrykk som etterligner noe levende. Døde fugler flyr, en utstoppet tiger snerrer mot deg, en gorilla slår seg på det sagflisfylte brystet.

Platen er et opptak fra Henie Onstad Kunstsenter, der verket hadde urpremiere under Ladyfest på kvinnedagen 8. mars 2009. Med på konserten var også Bladedvokalist Anita Kaasbøll og Jo Berger Myhre (bass).

– Mytiske skapninger var en stor inspirasjon, sier Jenny Hval, som skrev verket sammen med Susanna.

– Vi var innom både Medusa, Athena og Harpy (en kombinasjon av en kvinne og en fugl) som eksempler på mytologiens beskrivelser av kvinner som det stygge, det guddommelige og det grusomme, legger Susanna til.

De to fant også inspirasjon i ekteparet Maya Deren og Alexander Hammids surrealistiske og drømmende film «Meshes of the Afternoon» (1943), spesielt den kappeklede skikkelsen med et speil som ansikt. Så er det også drømmeaktige sekvenser som møter oss, like fra åpningsstykket Droplets langsomt repeterende lydbilde, og frem til vi helt til slutt får vite hva «The Black Lake Took». De tre stemmene står godt til hverandre; noen ganger er det rett og slett som de fletter seg sammen i et felles uttrykk (hør Black Lake), andre ganger mer som call and response - der de legger ulike effekter på stemmene. Og så er det de partiene der stemmene flyter utover i tykke strøk, omtrent som om de brukes til å gi røst til det som ikke kan uttrykkes med ord og tekst.

Nå skal jeg være den første til å innrømme at jeg ikke klarer å hente så mye mening ut av cd-ens medfølgende teksthefte. Ordene er, som musikken, preget av drømmer, og brokker av teksten fra en låt dukker gjerne opp igjen i en annen, halvt husket, halvt glemt. Men vakkert er det, med uimotståelig poetiske linjer som «I'm a house of bones, skin stretched over the walls», «this is a thirst that resembles me» og «dawning beauty is dazzling me».

Så hvordan står denne platen seg sammenlignet med de to artistenes selvstendige verker? For Jenny Hvals del

finner jeg mer spenst i fjorårets «Innocence is Kinky», men så er det også en svært annerledes plate; mer fra denne verden. For Meshes of Voice er definitivt musikk hentet over fra «den andre siden», enten du kaller det død, drøm eller det stedet de to møtes: Drift.

Slik sett ligger den nok tettere på Susannas eget lydunivers, som gjennom årene har beveget seg fra gripende og dypt personlige tolkninger av andres låter (hør hennes versjoner av blant andre Dolly Partons «Jolene», Leonard Cohens «Hallelujah» og Joy Divisions «Love Will Tear Us Apart» og «These Days») til et stadig mer



abstrakt uttrykk. Fjorårets «The Forester» var i så måte et mørkt og lengtende høydepunkt. «Meshes of Voice» er ikke langt unna. ●

Magne Fonn Hafskor



Min sorg

Min sorg er en svart fugl
fredløst på flukt
under vinterlig øde himler.
Men stundom -
når fuglen stiger høgt nok -
skinner vingene gyllent
i skjær av en sol
som er under horisonten.

Hans Borli



Menighetene i Fana prosti
inviterer til

Sorgseminar

lørdag 18. okt. 2014 kl 10.30-14.00

Storetveit menighetshus, Kirkeveien 27

Menighetene i Fana prosti
inviterer etterlatte til et seminar
om sorg

Det har vært holdt slike seminar tidligere med gode erfaringer. Vi vil derfor igjen gi dette tilbudet. Sorg berører oss på mange måter, og du er velkommen, enten det er kort eller lengre tid siden dødsfallet.

Program

- Hva er sorg og hva gjør den med oss?
v/sokneprest i Storetveit, Bjarte Holme
- Lunsj
- Samtale/spørsmål
- Orientering om tilbud til etterlatte
(sorggrupper, sjelsorgsamtaler)

Påmelding eller spørsmål

Diakon Kjerstin-Marie Vereide
Tlf.: 55 59 71 15
kjerstin-marie.vereide@bergen.kirken.no

Diakon Reidun Laastad Dyvik
Tlf.: 55 30 81 17
reidun.laastad.dyvik@bergen.kirken.no

Diakon Linda Bårdsen
Tlf.: 55 36 22 85 / 483 02 448
linda.bardsen@bergen.kirken.no

Velkommen - også om du ikke har
fått meldt deg på

Vil du gjøre en forskjell?

Kirkens SOS trenger flere frivillige medarbeidere i Bergen. Vil du gjøre en forskjell for mennesker som har det vanskelig, og samtidig oppleve personlig utvikling? Kirkens SOS er Norges største døgnåpne krisetjeneste på telefon og internett. Du får god opplæring og oppfølging underveis. **Innføringskurs starter i Bergen 29. september.**

Interessert? Kontakt Kirkens SOS i Bjørgvin. Tlf 55 32 58 45 - mob 941 83 654
Epost: bjorgvin@kirkens-sos.no • Mer info: www.kirkens-sos.no/bjorgvin

 **Kirkens SOS**



Ta kontakt dersom du ønsker at ditt barn eller din ungdom skal ha en skolehverdag hvor kristne verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

*Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i*

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10

Fax: 55 11 80 11

*Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.*

*E-post:
sylvi@fanaposten.no*



**Her kan din
annonse stå!**

Kontakt Frode Høyte
hoeyte@gmail.com

Begravelsesbyrået for
byen og **distriktet**

Solstrands
Begravelsesbyrå as 

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet



DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

*- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv*



Knut Helge
Polden



Espen
Polden



Tom
Wilson



Heine
Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50



Gi barnet ditt gode
verdier med på veien

Møllebakken Skole er
en kristen grunnskole med
små undervisningsgrupper,
gode faglige resultater, og
et inkluderende miljø som
elevene trives i.

Kontakt oss gjerne
for å få vite mer.



MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

Hvem-hva-hvor i Birkeland menighet

Tlf.: 55 36 22 80 - E-post: birkeland.menighet@bergen.kirken.no - Faks: 55 36 22 99 - Boks 152, Nesttun, 5852 Bergen -

Ta gjerne direkte kontakt med ansatte. Hvis de ikke er til stede er det mulig å legge igjen en beskjed.

Besøksadresse:

Hardangerveien 5 B, Nesttun

Menighetshuset - Øvsttunveien 29

Bestilling av lokaler: 55 36 22 80
birkeland.menighet@bergen.kirken.no

Spørsmål om gravstell?

55 59 39 00 - kirkegaard@bkf.no

Dåp, vielse og begravelse:

Kirketorget 55 59 32 10
kirketorget@bergen.kirken.no

Sokneprest:

Ivar Braut: 55 36 22 82
ivar.braut@bergen.kirken.no

Kapellan:

Kjersti G. Norheim: 55 36 22 92
kjersti.norheim@bergen.kirken.no

Prest/prosjektleder Sædalen

Leidulf Øy: 55 36 22 84
leidulf.oy@bergen.kirken.no

Menighetspedagog Sædalen:

Gunn Waage Austad (vikar) 55 36 22 91.
gunn.waage.austad@bergen.kirken.no

Seniorprest:

Rune Joar Kysnes: 55 36 22 83
rune.kysnes@bergen.kirken.no

Administrasjonsleder:

Eli Heggdal: 55 36 22 81
eli.heggdal@bergen.kirken.no

Diakon

Linda Bårdsen: 55 36 22 85
linda.bardsen@bergen.kirken.no

Kateket:

Carina Ø. Søfteland: 55 36 22 88
carina.softeland@bergen.kirken.no

Kateket:

Ingunn Myklebust: 55 36 22 87
ingunn.myklebust@bergen.kirken.no

Kantor:

Ottar Arnestad: 55 36 22 86
ottar.arnestad@bergen.kirken.no

Kirketjener: 55362289

Menighetsrådsleder

Marit Serine Robbestad Skeie
55 36 22 81 (menighetskontoret)

Frivillighetskoordinator/ungdomsarbeid

Hilde Wolter: 55362290
hilde.wolter@bergen.kirken.no

KRIK- Nesttun

Tarjei S. Madland: 980 49 195
tarjeivsava@hotmail.com
nesttun.krik.no - Facebook > KRIK Nesttun

Birkeland I. KFUK-speidere:

Lise Strøm Nilssen: 97 63 63 32

1.Øvsttun speidergruppe NSF:

Bjørn Erik Liland: 907 10 880

Birkeland Y's Men's Club

Dag Eikeseth: 934 03 160

Nesttun mannsforening for NMS

Stein Wivestad: 55 13 46 44

Gave til menigheten?

Kontonummer: 1644.32.89430

Motta epost-nyheter fra Birkeland:

mailman.uib.no/listinfo/birkeland

Stor utstilling

Katalog sendes.

Sjekk prisene!

Navnetilføyelser.

GRAVMINNER



EIKNER
NATURSTEIN AS

Ulsmåg. 27
Tlf. 55 98 70 00
www.eikner.no

Vi takker og ber

Kjære forbedere: «Herren sender sin godhet om dagen, sangen hans er hos meg om natten, en bønn til mitt livs Gud.» SALME 42,9

Uke 39: Diakoniarbeidet i menigheten og diakonen. Diakonens dag 28/9, radiogudstjeneste. Kirkeskyss med sjåfører og brukere.

Uke 40: Fred i land der det er uro eller krig – for alle som lider pga dette.

Uke 41: Naboer og alle vi møter i arbeid, på skole, hjemme og andre steder Sædalen menighet: For 3-åringer invitert til søndagsskolen For Søndagsskoleforbundet sentralt.

Uke 42: Sorgseminaret 18/10,

og alle som sliter med sorg og savn.

Uke 43: Alle korene våre og lederne/dirigentene. Skriftemålgudstjeneste kl 11 og ungdomsgudstjeneste kl 19 Sædalen menighet: utdeling av 4 års-bok.

Uke 44: Te-festen 1/11 og menighetshuset. Allehelgensdag 2/11 med gudstjeneste kl 11 og minnegudstjeneste i kirka kl 17.

Uke 45: Våre forfulgte kristne søsken og alle som blir forfulgte for sin tro.

«O Herre, vår Gud, i skyggen av dine vinger finner vi håp. Du beskytter og bærer oss. Når du er vår styrke eier vi en kraft som aldri skal svikte. Om vi stoler på vår egen styrke, blir vi kraftløse. Vi vil komme tilbake til deg, og vi trenger aldri mer frykte for at vi skal bli hjemløse. Selv om vi har vært langt borte, har ikke ditt hus falt sammen.» AUGUSTIN



Kateketene våre og de andre som jobber i trosopplæringen + trosopplæringen og barnearbeidet vårt.

Uke 46 Misjonsprosjektet vårt i Estland og for alle ansatte og medlemmer i menigheten vi støtter.

Uke 47 Radiogudstjenesten kl 11. Alle som sliter med rusproblemer. Våre naboer på MO-senteret (mottaks- og oppfølgingssenteret).



Sparebanken Vest

Magne Osland på bibeltime

I høst er det et spesielt besøk på bibeltimen tirsdag 28.oktober. Da kommer tidligere prest i Birkeland, **Magne Osland** til menighetshuset og skal ha bibeltimen for kvelden. Det er nok mange som husker Osland godt fra hans år som en omgjengelig og god prest – ikke minst for et stort hjerte for ungdomsarbeidet.

Siste bibeltimen i høst kommer prostens vår, **Per Barsnes**, og han vil få i oppgave å tolke kapitlet om «Gleden».

Her er datoer og tema for bibeltimene.
Tid/sted: Siste tirsdag i måneden kl.19.30 på menighetshuset. Tema for høsten er «Brevet til menigheten i Filippi». Det startet med kap.1 ved Rune Joar Kysnes, og fortsettelsen er slik:

- 30. september: Sokneprest Ivar Braut. Kap.2.»Vær lys i verden!»
- 28. oktober: Tidligere res.kap. i Birkeland, Magne Osland. Kap.3. «Jag mot målet!
- 25. november: Prost Per Barsnes. Kap.4. «Gled dere i Herren alltid!» ●

Kveldsåpent i Birkeland

Fellesskap og frivillighet er et av satsningsområdene til Birkeland menighetsråd. Medarbeiderutvalget har tatt utfordringen og planlagt to kvelder denne høsten, med litt mat og mye mening. Dette skal være til inspirasjon for alle som er engasjert i kirken – og kanskje være en vei inn for den som ønsker å bli kjent med Birkeland menighet:

- 29/10. kl. 19: Kveldsåpent med salmesang i Birkeland kirke.
- 9/12 kl. 19: Kveldsåpent i adventstid på menighetshuset i Øvsttunveien 29. ●

Nabokafé

Velkommen til nabokafé i menighetshuset, Øvsttunveien 29, hver tirsdag fra kl 12-14. Her serverer vi rimelig suppe, rundstykker, vafler, kaffe og te.

Nabokaféen er et flott sted å treffe andre og få litt påfyll! Vi holder åpent hele året, bortsett fra i romjulen, i påsken og i skolens sommerferie. Siste gang før jul er 18. desember. Velkommen! ●

Undringsstund

Annenhver tirsdag er det undringsstund (en åpen samtalegruppe) kl. 13 i peisestuen på menighetshuset, med innledning av en av menighetens prester. Kombiner det gjerne med en tur innom nabokaféen først .

- Resten av høstens datoer: 23/9, 7/10, 21/10, 4/11, 18/11 og 2/12. ●

Høsten - et halvår uten ekstra helligdager

Høsthalvåret er en kirkelig arbeidsperiode uten ekstra helligdager, til forskjell fra våren, da påske- og pinsetiden melder seg med sine sju helligdager og vi i tillegg har offisielle høytidsdager 1. og 17. mai.

AV MARTIN A. E. ANDERSEN

Årets høst gir oss altså 27 rolige arbeidsuker, men slik har det slett ikke vært så svært lenge. De litt eldre vil fortsatt huske Allehelgensdagen i overgangen oktober/november, som gav en fredag sist i oktober eller først i november som ekstra helligdag. Den etterfølgende lørdag ble skolefri, og delvis også arbeidsfri i enkelte virksomheter. Den gang var lørdag fortsatt vanlig skoledag, slik at Allehelgensdagen, som helt fra 600-tallet hadde vært minnedagen for kirkens helgener og martyrer, nå for enkelte familier ble en del av en mulig høstferie. Mot slutten av 1950-årene ble imidlertid Allehelgensdagen forskjøvet til 1. søndag i november, nettopp for at høsthalvåret ikke skulle bli forstyrret av en slik ekstra helligdag. Dermed kommer Allehelgensdagen enkelte år å falle på den 1. november, som pave Gregor 4. allerede omkring år 800 hadde ment var den rette dagen for å minnes kirkens mange helgener og martyrer.

Går vi litt tilbake i tid, finner vi at kirken hver høst frem til år 1770 også feiret en ekstra helligdag den 29. september. Det var Mikkelsmesse, eller «Mikeli», som navnet var blant folk flest. Men ganske lenge etter år 1770 ble Mikeli fortsatt regnet som en av årets store merkedager og har endog vært en slags halv helligdag i enkelte distrikter. Det skyldes nok mest at senest ved Mikkelsmesse måtte all avling være i hus, buskpenen kommet hjem fra sæteren, og sauene hentet ned fra fjellet. Ennå kan vi derfor treffe eldre personer som nevner Mikeli, når de skal tidfeste at noe må være unnagjort før høsten setter inn for alvor og det kan bli litt stormfullt vær og muligens nattefrost også. Mikkelsmesse eller Mikeli som tidspunktet for en egen innhøstningsfest, blir fortsatt videreført i enkelte deler av landet, også gjerne knyttet til en kirkelig markering.

Mikeli er det folkelige minnet etter erkeengelen Mikael, som etter tradisjonen hørte til den høyeste rangklasse av engler, og dertil var englenes høvding. Som

særskilt oppgave skulle han også lede de rettferdige til paradiset, når den tid måtte komme. I den forbindelse blir Mikael ofte billedlig fremstilt som en eldre mann med en vekt i hånden, der sjelene skulle veies. Denne oppgaven som en leder på veien til frelse og evig liv har også gitt Mikael en sentral plass i det gammelnorske middelalderdiktet «Draumkvedet», der kampen står mellom onde og gode krefter, og der de gode krefter i diktet nettopp blir ledet av «Sankte Mikkjel». Andre minner om erkeengelen Mikael finner vi i navn på konger og keisere i de romerske og bysantinske riker, i tsarenes Russland og i land som Serbia og Romania, og noen steder er navnet knyttet til byer og fylker, eller til kirker og katedraler. Her kan vi f. eks. nevne byen Arkhangelsk ved Kvitsjøen i vårt naboland Russland, der man i tillegg til bynavnet også hedret erkeengelen ved å reise byens Mikael-katedral i årene 1685-99.

Mikkelsmesse, Mikeli og erkeengelen Mikael navnedag 29. september hører til i kristendommens beretning om engler, helgener og martyrer, men de har også satt sine spor i den praktiske hverdag for folk flest opp gjennom tidene. La oss ikke glemme at kirkelige merkedager spilte en sentral rolle den gang folk i lavere sosiale lag skulle skifte eller skaffe seg bolig på landet eller i byen. Faredag på landet og flyttedag i byen var knyttet til faste datoer vår og høst, og innen Mikkelsmesse og 29. september måtte f. eks. en husmann ha kommet med sin oppsigelse for at den skulle være gyldig. Kirken og den praktiske hverdag hang atskillig mer sammen i gamle dager enn nå, og fortsatt er vårhalvåret sterkt preget av kirkelige markeringer og ekstra helligdager.

Årets høsthalvår gir 27 uker uten ekstra helligdager, men fortsatt er det noen som deler høsten inn i tiden før og etter «Michaeli». ●

<i>Mikhael</i> (gr.)	<i>Miguel</i> (sp.)
<i>Michel</i> (fr.)	<i>Mihail</i> (slav.)
<i>Michael</i> (eng.)	<i>Mikkel</i> (no/da)

Markering av diakoniens dag

Søndag 28/9 markerer vi «Diakoniens dag». Diakoni handler om å fortelle om Gud uten å bare bruke ord, men ved å gjøre ting for hverandre.

Det kan være å be for et menneske, å hjelpe med husvasken, ta inn avisen, være der med en skulder når noen trenger det... Kjærligheten gjør oppfinnsom!

Selve ordet diakoni betyr «tjeneste», og enkelt sagt er det det det handler om: vil du gjøre meg en tjeneste, vil du gjøre Gud en tjeneste? Det er mange her i menigheten som er opptatt av diakoni – kanskje uten helt å vite at det er det det er? Definisjonen er at «Diakoni er kirkens omsorgstjeneste. Den er evangeliet i handling og uttrykkes gjennom nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet.» Vi ansatte gjør vår bit, men det meste er det nettopp du som bor her i Birkeland som gjør – det vi kaller hverdagsdiakoni. Sammen får vi peke på Gud for våre medmennesker. Det er stort.

Vi har et diakoniutvalg i menigheten, og de har ansvar for mye av det organiserte diakonale arbeidet som skjer i

Birkeland menighet – men de utfører jo ikke alt selv! Vi har heldigvis mange gode medarbeidere! Noe av arbeidet vi har er f. eks. bønnetjeneste, nabokafé, klubb for utviklingshemmete, sorgarbeid (sammen med de andre menighetene i Fana), besøkstjeneste, utdeling av matkurver til jul, diakonikonfirmanter, kirkeskyss, sjelesorgsamtaler, besøk i hjemmet av prest eller diakon, fredagstaco osv.

Den diakonale tanken ligger i bunnen for alt arbeid vi driver i menigheten – fra barnearbeidet til eldrearbeidet, fra det lokale til det globale – f.eks. misjonsprosjektet vårt og bøsseaksjonen til inntekt for Kirkens Nødhjelp.

Søndag 28/9 markerer vi «Diakoniens dag» på gudstjenesten. Det er samtidig en radiogudstjeneste, så i år blir diakonikonfirmanter presentert i etterkant av radiosendingen, og etter det igjen er alle inviterte på kirkelunsj på Nesttun eldresenter.

Vi ordner med skyss om du ønsker det: ring diakon Linda Bårdsen, 55 36 22 85/ 48 30 24 48 fredag eller lørdag.

Velkommen! ●

*For Birkeland diakoniutvalg;
Linda Bårdsen
(diakon)*

Kalender

• **Gudstjenester** i Birkeland kirke hver søndag kl. 11:

Kveldsåpent i Birkeland:
Se notis side 22.

Kirkeskyss: Se siste side

Barn i Birkeland

Merk følgende søndager:

- Radiogudstjenester 28/9 og 23/11
- Diakoniens dag med kirkekaffe 28/9
- Allehelgensdag 2/11 kl.11 og minnegudstjeneste kl. 17 med etterfølgende kirkekaffe
- LYSVÅKEN overnatting for 11-åring 30/11
- Ung messe med Bobla Ten Sing 14/12 kl. 19
- Lysmesse med speidergruppene 7/12 kl. 19
- Musikalsk gudstjeneste ved Kantoriet 21/12 kl. 11

- 0-18 «Sammen om Skatten» er tittelen på Trosopplæringsplanen. I høst inviteres de som er 2,3,4,5, 6, 8 og 11 år. Babysang annenhver mandag kl. 10.30-12

Søndagsskole: Når det ikke er skoleferie eller familiegudstjeneste.

Adventsfrokost på menighetshuset 7/12 kl. 1030—for hele familien (5-åring får egen invitasjon)

Fredagstaco på menighetshuset: 29/8, 3/10, 24/10, 21/11 og 5/12 kl. 17-19

Barnekor: 5-9 år, Torsdager kl. 18.00-19.00

Tweens - de midt i mellom - 10-14 år: Natkafe: Se under «Ung i Birkeland».

Ung i Birkeland

Trosopplæring for 14-åring: Nesten 200 konfirmanter møtes ukentlig i ulike grupper.

Nattkafé for ungdom: Annenhver fredag kl. 19.30-23 på menighetshuset. For tweens: fram til 21.

Bobla Ten Sing: Torsdager kl. 19-21 på menighetshuset - med eget band, dans og lek.

KRIK Nesttun: Fredager kl. 18-20 i gymsalen på Midtun skole: Bli kjent med Jesus og andre kule folk.

Birkeland KFUK speidere: sjekk ut nettsiden deres for informasjon om gruppene: www.kmspeider.no/no/Kretser_og_grupper/Birkeland/

Lederkurs: For fjorårets konfirmanter.

Gå ikke glipp av

- Velkomstkonsert for MØSenteret 23/9 kl. 18
- Orgelkonsert 25/10 kl.12.
- Tefest/basar på menighetshuset 1/11 kl.15
- Boblas julekonsert med messe 14/12 kl. 19
- Musikalsk gudstjeneste ved kantoriet 21/12 kl.11
- Åpen kirke hver fredag fra kl. 15-17

Voksen i Birkeland

Et annet sted å se hverandre, lære, lytte og be.

Bibeltimer: Menighetshuset siste tirs. i måneden kl. 19.30 Enkel servering og samtale. 30/9, 28/10 og 25/11.

Diakoni: Kirkens bord på Baker Brun torsdager 12-13. Sorgseminar 18/10. Ta kontakt for sorggruppe, samtaler eller hjemmebesøk.

Nabokafé: Hver tirs. kl. 12-14 på menighetshuset for alle, med suppe og rimelig mat.

Undringsstund: Annenhver tirsdag ifbm nabokaféen inviterer vi til undring og samtale.

Birkeland kantori: Hver onsdag for deg som har sangglede og som kan tenke deg å være mer med i gudstjenesten.



Menighetskalender

døpte

Maria Sofia Holm
Henrik Pedersen Vik
Amalie Jordan Seidl
Merle Marie Halsøy
Herman Alexander B. Ørner
Maria Sviland
Eli Vinnes Bjordal
Mia Lund Bakke
Celine Norgaard Falch Haa-
vardsholm Storetvedt
Elyviah Rae Jacobsen
Mats Lund Bakke
Colin Tolo
Ulrik Engelsen Grande
Jonas Bjørge Tofting
Nicholas Hauge
Louise Black Ndiaye
Elin Østby Solberg
Olav Brandsøy Eraker
Sverre Mygland
Natala Krogh Nordahl
Live Maria Winther Jørgensen
Lydia Sørlie Bardsley
Thelma Nikoline Windheim
Natanael Stusdal Alfsvåg
Jostein Berdal Bergsrønning
Selma Bjørge Martinsen
Jakob Skjold Helle
Nicolai Oen-Mjelva
Aksel Bergstad Raknes
Hedda Kaald Drageset
Synva Halrynjo Bere
Elise Sophie Botnevik
Sander Flørnes Rosvold
Sophia Myrhaug Skarbøvik
Lilje Josefin Fosse Kysnes
Johannes Reigstad Grunnaleite
Sophia Myrhaug Skarbøvik
Lysia Katerina Berit Selheim
Hedvig Johanna H. Indrehus
Alma Kleppe Norheim
Julie Aandal-Nilsen
Elena Benedichte Algerøy
Ida Fivelsdal Steine
Eline Eide Wikan
Alfred Felix Sandvik
Olivia Sterri-Borgen
Håkon Sagmo
Mie Litangen
Mathilde Fønnes-Hopland
Eirik Patterson Møklebust
Adrian Erikstad Skudal
Lars Lutro Gjerde
Jakob August Alsaker Solheim
Oliver Kolbeinsen Knudsen

vielser

Ingrid Seime og Kjetil Jensen
Anneli Asphaug og
Robert Kaino
Caroline Kristiansen og
André Midtun

Hanne-Kristine Knudsen og
Per Rune Vadseth
Ellen Alin Grundvåg og
Stig Dahle
Kristine Handegard og
Marius Økland
Sara Høviskeland og
Emanuel Lunnegård
Ada Engelsen og
Kjetil Madland
Marit Hjørnevik og Even Stølen
Nina Bakk og Tor Ivar Krakeli
Susanne Lien og Stian Engen
Line Polden og Anders Vangen
Trine Benedikte Opdal og
Tommy Godø
Christine Bjørnstad og
Joachim Lystrup
Anne Sværen og
Tor Arne Langnes

begravelser

Tore Birger Breistein
Kirsten Berly Didriksen
Inger Johanne Tschudi
Madsen
Birger Holsen
Henning Mathisen
Dorte Karine Rehder
Kjell Ove Sandal
Sofie Gjesdal Oen
Kirsten Cecilie Rasmussen
Thorolf Karsten Aak
Solveig Gjeraker
Helga Stein
Thor Johnny Magnussen
Reidar Monssen
Berit Sunde
Frode Eithun
Jakob Steen Larsen
Georg Dalin Klubnes
Jørn Remme
Linda Elisabeth Gjesseing
Johannes Foss
Kirsten Vik Olsen
Ingebjørg Teigland
Bjarne Oddvar Klokkeide
Sigmund Lars Skjerven
Berit Krohn-Hansen
Kåre Magne Skevik

gudstjenester

Birkeland kirke:

Søndag 28. september
11: NRK-overført gudstjeneste
v kapellan Kjersti G Norheim
og diakon Linda Bårdsen. Møt
opp til kl.10.45. Diakoniens
dag. Takkoffer: Diakoniarb.
Søndagsskole. Konfirmantpre-
sentasjon etter radiosendingen.
Prekentekest: Mark 7,31–37 Je-
sus sa til den døde: Effata

Søndag 5. oktober

11: Gudstjeneste med nattverd.
Sokneprest Ivar Braut. Takkoffer
til barne- og ungdomsarbeidet.
Joh 11,17–29
13: Dåpsgudstjeneste

Søndag 12. oktober

11: Gudstjeneste med dåp og
nattverd. Seniorprest Rune Joar
Kysnes. Takkoffer til menighets-
arbeidet. Matt 8,14–17

Søndag 19. oktober

11: Gudstjeneste med nattverd.
Braut. Søndagsskole 3-åringer
er spesielt invitert. Takkoffer til
Søndagsskoleforb. Gal
5,16–26.

Bots- og bønnedag -

Søndag 26. oktober

11: Bots- og bønnedagsgudstje-
neste med skriftemål. Kjersti G
Norheim. Takkoffer til Kirkens
Nødhjelp. Luk 13,22–30
19: Ungdomsgudstjeneste v
Norheim.

Onsdag 29. oktober

19: Kveldsåpent med salme-
kveld i Birkeland kirke. Vi syng-
er fra den nye salmeboka.

Allehelgensdag -

Søndag 2. november

11: Gudstjeneste på Allehel-
gensdagen v Braut. Nattverd.
Søndagsskole. Takkoffer til me-
nighetsarbeidet. Matt 5,1–12
13: Dåpsgudstjeneste
17: Minnegudstjeneste i Birke-
land kirke v diakon Linda Bård-
sen og sokneprest Ivar Braut.
De som har mistet en av sine
kjære det siste året er særskilt in-
vitert, men åpent for alle. Kirke-
kaffe i etterkant i Det gule huset.

Lørdag 8. november

12: Dåpsgudstjeneste v Kysnes

Søndag 9. november

11: Gudstjeneste med nattverd
v Kysnes. Søndag for de forfulg-
te. Søndagssk. Offer: Stefanu-
salliansen. Matt 12,33–37

Søndag 16. november

11: Gudstjeneste med nattverd.
Søndagsskole. Mark 10,28–31

Domssøndag /Kristi kongedag -

Søndag 23. november

11: Gudstjeneste v Kjersti G.
Norheim. Overføring til NRK
P1 – møt derfor opp kl.10.45.
Søndagsskole. Takkoffer til

Kirkens SOS Bjørgvin. Matt
25,31–46

Lørdag 29. november

12: Dåpsgudstjeneste v Braut

1. søndag i adventstiden -

Søndag 30. november

11: Familiegudstjeneste v Nor-
heim. Takkoffer til misjonspro-
sjektet i Estland. Lys Våken tros-
opplæring for 11-åringer. Luk
4,16–22

Sædalen:

**Det har vokst frem et levende
gudstjenestefellesskap i Sæ-
dalen.**

Annehver søndag er det guds-
tjenester på Sædalen skole.
Mellom 30 og 60 barn er med
på søndagsskolen, som er delt i
tre aldersdelte grupper. Etter
gudstjenesten er det kirkekaffe,
uoffisielt kåret til Bergens beste.
Vel møtt til gudstjeneste!

Søn. 28. sept. Dåp. Nattverd.
Søndagsskole. Sang ved
SoundsLikeUS. Prest: Jorunn
M. Johnsen

Søn. 12. okt. Dåp. Nattverd.
Søndagsskole. Prest: Leidulf Øy

Søn. 26. okt. Familiegudstjen-
ste. Utdeling av Min kirkebok
til fireåringer. Sang ved Sæda-
len barnegospel og minigospel.
Prest: L. Øy

Søn. 9. nov. Nattverd. Søndags-
skole. Prest: Lars Petter Eide

Søn. 23. nov. Nattverd. Søn-
dagsskole. Sang ved Tween-
sing. Prest: L.Øy

Skyss til Birkeland kirke

Av forskjellige årsaker kan det
være vanskelig å komme til
gudstjeneste. Vi ønsker å kunne
legge til rette slik at vi alle får
feire gudstjeneste i lag, og at vi
slik sammen skaper fellesskap i
menigheten. Tusen takk for at
du benytter deg av muligheten
med kirkeskyss til gudstjenes-
tene søndag formiddag!

Fem sjåfører kan stille på kort
varsel, så da vil det alltid passe
å kjøre for én av dem. Kontakt
diakon Linda Bårdsen 55 36 22
85 / 48 30 24 48 fredag (evt.
lørdag), så ordner vi dette.
Velkommen til kirke!

facebook



Birkeland menighet er på facebook! Vi håper mange «liker» oss. De vil nemlig få varsel om nyheter som legges ut her og få tilgang til bilder og små snutter om det som skjer her hos oss. **Besøk også www.bergen.kirken.no/birkeland** Her finner dere alle gudstjenester og oversikt over aktiviteter.